

ŻYWIENIE SZCZENIĄT/PSÓW

Przyjmując psa do domu, musimy sobie zdawać sprawę z tego, że to nie zabawka i że ta żywa istota wymaga codziennej troskliwej opieki. Bardzo wiele osób popełnia błąd i zaczyna zajmować się psem dopiero wtedy, gdy pojawiają się kłopoty. Psy muszą być utrzymane w czystości-powinny być kąpane, sierść musi być szczotkowana, zęby czyszczone a pazury obcinane. Zwierzęta wymagają też regularnych badań kontrolnych i powtarzania szczepień ochronnych. Aby psa utrzymać w odpowiedniej kondycji, nie wystarczą zabiegi pielęgnacyjne. Pies prawidłowo pielęgnowany, ale źle odżywiany będzie miał kłopoty ze zdrowiem. Dopiero połączenie odpowiedniej diety z troską o higienę da oczekiwane efekty.

rodzaje pokarmu

Pokarm jest obecnie produkowany przez wiele firm i żywienie stało się zajęciem stosunkowo prostym, pozwalającym pokryć zapotrzebowanie psa na wszystkie składniki odżywcze. Niektórzy właściciele podają psom mieszaninę pokarmu mięsnego z puszek z gotowymi sucharkami produkowanymi dla psów. Inni wolą podawać w posiłku więcej pożywienia suchego albo bardziej wilgotnego. Musimy jednak pamiętać, że choć każda z wymienionych form żywienia ma swoje zalety, to jednak żadna nie jest pozbawiona również wad. Pokarm z puszek jest prawie zawsze bardzo smaczny. W stanie świeżości utrzymuje się dzięki sterylizacji w wysokiej temperaturze w trwałym pudełku metalowym. Pokarm suchy poddany jest obróbce cieplnej, a potem przechowywany w stanie suchym, tak że nie mogą rozwijać się w nim mikroorganizmy. Jest jednak mniej smakowity i łatwo pleśnieje pod wpływem wilgoci.

Pokarmy półsuche są również przygotowane pod działaniem wysokich temperatur, ale te z kolei są zabezpieczone środkami chemicznymi przeciw rozwojowi drobnoustrojów.

Pokarmy półsuche i suche są wygodne ze względu na to, że można je pozostawić psu na cały dzień, podczas gdy pokarm z puszek musi być spożyty szybko, inaczej wysycha.

Sucharki są bardzo zdrowe i są tanim źródłem energetycznym. Wszystkie znane firmy zamieszczają na opakowaniach informacje, jak podawać wyprodukowany pokarm.

Wymaga się też, żeby na każdej paczce była informacja, czy pokarm jest pełnowartościowy, czy też wymaga podawania wraz z innymi, uzupełniającymi dietę.

Na opakowaniu każdego pokarmu produkowanego fabrycznie są podane informacje dotyczące sposobu karmienia. Większość firm zamieszcza również literaturę źródłową.

Poradę możemy też uzyskać od lekarza weterynarii.

Pokarm przygotowujemy w domu lub zakupiony w sklepie - trzeba dostosować do wieku.

Psy wykazują ogromne zróżnicowanie, jeśli chodzi o zapotrzebowanie na składniki pokarmowe. Opiera się on nie tylko na tym, że np. pies polujący będzie wymagał znacznie większej ilości pokarmu niż pies o takim samym ciężarze i wielkości, ale leżący przez cały dzień przy kominku. Nawet dwa podobne do siebie i podobnie zachowujące się psy mogą znacznie różnić się pod względem zapotrzebowania na pokarm.

Żywienie szczeniąt

od urodzenia do 3 tygodnia

Małeńkie pieski są karmione przez sukę. Pokarm pobierają często, a w pozostałym czasie śpią.

od 3 do 8 tygodnia

Szczenięta zaczynają podjadać pokarm z miski matki pomiędzy kolejnymi karmieniami przez sukę coraz rzadszymi w miarę upływu tygodni, podajemy papki składające się z kielku zbożowego lub ryżowego zmieszanego z rozdrobnionym mięsem, serkiem homogenizowanym i witaminami. Pokarmu nie słodzimy i nie solimy. Można też podawać odpowiednie dla tego wieku gotowe pokarmy.

pomiędzy 8 a 10 tygodniem

W tym okresie zazwyczaj młode pieski są zabierane od matki i odchodzą do nowego domu. Przechodzimy wówczas stopniowo od papkek do pokarmu uformowanego. Podajemy im gotowaną, drobno zmieloną śrutę zbożową (unikamy jęczmiennej śruty i kaszy), ryż, drobne kluski zmieszane z pokrajanym surowym lub gotowanym mięsem, jarzynami i mieszanką mineralno-witaminową. Szczeniaki powinny otrzymać taką ilość pokarmu, aby najadły się do syta i pozostawiły niewielką jego ilość w misce. W tym czasie dostają 4 posiłki w ciągu dnia. Jeśli jesteśmy zwolennikami gotowych pokarmów, podajemy je zgodnie z zaleceniami producenta.

od 10 tygodnia do 4 miesiąca

Liczba podawanych posiłków między 3 a 4 miesiącem może być zredukowana. Pomiędzy 4 a 6 miesiącem podajemy ten sam pokarm naturalny lub wprowadzamy gotowe produkty. Szczeniak rośnie wtedy gwałtownie i potrzebuje co najmniej dwa razy więcej jedzenia niż dorosłe psy. Pozwalamy mu najadać się do syta. liczbę posiłków redukujemy do 3 w ciągu dnia.

po 6 miesiącach

Rozwój trwa nadal. Rozkład posiłków - jedno lub dwa karmienia dziennie - ustalamy dopiero po osiągnięciu przez psa dojrzałości, czyli po ukończeniu roku.

odpowiednie ilości pokarmu

Ogólna ilość pokarmu podawanego psu zależy od sposobu jego wyżywienia (domowy, sportowy, myśliwski i in.) i przemiany materii. Tabela podaje przybliżone ilości pokarmu dla dorosłych psów różnej wielkości. Na szczęście nietrudno zorientować się, kiedy pies otrzymuje za dużo lub za mało jedzenia i wyrównać nadmiary lub niedobory. Kontynuowanie nie dokarmiania lub przekarmiania psa może doprowadzić do niekorzystnych zmian zdrowotnych.

kolejne etapy życia

Oczywiste jest to, że w różnych okresach życia psa stosujemy inne formy żywienia. W pierwszych tygodniach życia szczenięta zależą całkowicie od matki i uzyskiwanego od niej zaopatrzenia w składniki odżywcze. Nieco starsze szczenięta często zjadają zwrócony przez sukę pokarm, można im na to pozwolić, jest to zjawisko zupełnie naturalne. Odsadzanie, czyli stopniowe przejście od karmienia przez matkę do samodzielnego odżywiania się, następuje pomiędzy siódmym a dwunastym tygodniem życia, zaś u niektórych dużych ras - nawet później. Szczenięta powinny wtedy otrzymywać pokarm o dużej wartości odżywczej, treściwy, łatwo strawny. Ich żołądki są za małe do przyjęcia wystarczającej ilości jedzenia na okres dłuższy niż kilka godzin, dlatego muszą dostawać pokarm znacznie częściej. Suka u szczytu laktacji, karmiąca miot musi otrzymać przynajmniej trzy razy więcej pożywienia niż normalnie. Psy zażywające intensywnego ruchu, jak np. greyhoundy albo psy myśliwskie, potrzebują co najmniej dwa razy więcej pokarmu, niż wynosi przeciętna dieta podstawowa. Jeszcze inaczej trzeba odżywiać psa, który np. ciągnie sanki, kiedy to ciężkiej pracy towarzyszy chłód. Starsze psy mają powolniejszą przemianę materii i wymagają pokarmu mniej energetycznego; ich organizmy mogą mniej efektywnie trawić i przyswajać pokarm. Oznacza to powrót do zasady "niedużo i często" i podawania jedzenia bogatego pod względem odżywczym. Część starszych psów wykazuje znacznie niniejsze zainteresowanie pokarmem i jedzenie trzeba dostosować do ich gustu. Należy także pamiętać, że nie tylko tryb życia i wiek, ale i zmiana miejsca pobytu psa może wpłynąć na apetyt.